

Ooit dwaalde een mens rond in een soort verdwaalde vlakke.
Ontmoette daar een partner en leefde lang en gelukkig.
Deze mens is een echt doenertje.
Ik heb me heel vaak afgevraagd vanaf het moment dat ik je leerde kennen of er eigenlijk grenzen zijn. Ik tel zo velen malen inzet in ons koor dat ik nu de tel kwijt ben. In een koor zing je dat is logisch, maar je moet ook trouw zijn in de repetities. Ik heb je bij mijn weten nooit een keer gemist, nooit. Dat is echt heel bijzonder. Ik hou dat niet altijd precies bij. Dat moet je Hans vragen.
Deze mens is ook vrijwel altijd opgewekt, nooit te beroerd om een grapje te maken, gelardeerd met een smakelijke lach. Er zit ervaring in deze mens.
Ervaring in het uitstralen van het gewone, maar wat deze mens doet is niet gewoon. De uitspraak is altijd, nou bijna altijd "dat doen we toch gewoon".
Hele delen van het koor zijn afhankelijk van deze mens. Zonder die kwaliteit zou het koor redelijk vaak verdwaald rondlopen. Ze zouden niet weten wat ze moesten zingen.
Dit min of meer uitzonderlijke figuur heeft vele connecties thuis en waar dan ook.
Altijd is er wel iets te ritselen.
Er is een grote vraag of deze mens thuis ook zo is? Dat moet voor de partner heel moeilijk zijn of misschien juist heel gemakkelijk. Ik weet het niet, of in ieder geval niet zeker. Hier in het koor is vaak geritsel te horen. Papieren zitten altijd in een tas, meestal voor een ander. Deze mens is opvallend vaak te zien vlak bij de piano. Een praatje met de dirigent is wekelijks kost
Ria vanwege je uitzonderlijke verdiensten op velerlei wijze in ons koor heeft het bestuur gemeend jou te benoemen tot Lid van Verdienste voor vocaal ensemble
Che Passione
Van harte gefeliciteerd.

2025

